

FORMULARZ DO ZŁOŻENIA PYTANIA WYMAGAJĄCEGO
ODPOWIEDZI NA PIŚMIE (artykuł 130)

Proszę wybrać tylko jednego adresata:

PRZEWODNICZĄCEGO RADY EUROPEJSKIEJ

RADY

WICEPRZEWODNICZĄCEJ / WYSOKIEJ PRZEDSTAWICIEL

KOMISJI

Pytanie priorytetowe

AUTOR(ZY): Tomasz Poręba

TEMAT: Delokalizacja produkcji Fabryki Wódek w Łąncucie
(określić)

TEKST:

Fabryka Wódek w Łąncucie należy do francuskiej firmy Marie Brizard. 27 października warszawska centrala Marie Brizard poinformowała, że zamierza zabrać produkcję z Łąncuta i przenieść do Starogardu Gdańskiego.

Nowe plany firmy oznaczają całkowitą likwidację Polmosu. Firma może przestać istnieć albo stać się mikroprzedsiębiorstwem po 250 latach nieprzerwanego działania. W Łąncucie Polmos oprócz firmy prowadzi także znane w całej Polsce Muzeum Gorzelnictwa. Obecnie 85 procent produkcji to krupnik 0,7, a także krupniki kolorowe, rosolisy i inne likiery. Łąncucka fabryka jest jedynym producentem rosolisów Polsce. Marie Brizard właśnie produkcję krupnika i rosolisów chce przenieść do Starogardu Gdańskiego, co oznacza, że zniknie 90 procent produkcji.

W fabryce w Łąncucie pracuje obecnie 159 osób. To jeden z najważniejszych podatników w Łąncucie. Daje zatrudnienie nie tylko w samej firmie, ale również w regionie. Zamknięcie zakładu spowodowałoby kłopoty w innych przedsiębiorstwach i branży handlowej.

1. Jak Komisja Europejska ocenia działania francuskiej firmy Marie Brizard w świetle zagrożeń, jakie niesie ze sobą delokalizacja produkcji i likwidacja fabryki w kontekście nagłego wzrostu bezrobocia i zubożenia nie tylko samego Łąncuta, ale również powiatu i całego województwa?

2. Jakiej Komisja Europejska widzi możliwości i formy rekompensaty dla pracowników i poszkodowanych społeczności lokalnych?

3. Czy według Komisji Europejskiej dopuszczalne jest, aby decyzje zagranicznych inwestorów bezpośrednich rujnowały życie i gospodarkę całych regionów i społeczności?

Podpis(y):

Data: 27/11/2015